

Treść deklaracji do Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią

Deklaracja odnośnie art. 3 ust. 4 Umowy:

„Rzeczpospolita Polska deklaruje, w oparciu o zasadę wzajemności, że warunek podwójnej karalności, o którym mowa w art. 3 ust. 2 Umowy, nie będzie stosowany wobec osób niebędących obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej, gdy wniosek o przekazanie osoby na mocy nakazu aresztowania wynika z faktu popełnienia przez nią, w państwie wydającym nakaz, jednego z przestępstw wymienionych w art. 3 ust. 4 Umowy, jeśli w wydającym nakaz państwie zagrożone są one karą pozbawienia wolności lub innym środkiem polegającym na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze nie krótszym niż trzy lata”.

Deklaracja odnośnie art. 6 ust. 2 Umowy:

„Rzeczpospolita Polska deklaruje, że postanowienia art. 6 ust. 1 Umowy będą miały zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do przestępstw określonych w art. 1 i 2 Europejskiej Konwencji o zwalczaniu terroryzmu oraz usiłowania popełnienia lub współdziałania w popełnieniu przestępstw określonych w art. 3 ust. 3 Umowy i przestępstw wymienionych w art. 1 i 2 Europejskiej Konwencji o zwalczaniu terroryzmu, a także postanowień zawartych w art. 1, 2, 3, 4 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu”.

Deklaracja odnośnie art. 7 ust. 2 Umowy:

„Rzeczpospolita Polska deklaruje, że jeżeli nakaz aresztowania został wydany wobec osoby ściganej, która jest obywatelem polskim, wykonanie nakazu aresztowania może nastąpić jedynie pod warunkiem, że czyn, którego nakaz dotyczy, został popełniony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz polskim statkiem wodnym lub powietrznym, a także stanowił przestępstwo

według prawa Rzeczypospolitej Polskiej lub stanowiłby przestępstwo według prawa Rzeczypospolitej Polskiej w razie popełnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zarówno w czasie jego popełnienia, jak i w chwili złożenia nakazu. Wydanie obywatela polskiego nie jest możliwe, jeżeli nakaz aresztowania został wydany wobec osoby podejrzanej o popełnienie bez użycia przemocy przestępstwa z przyczyn politycznych lub jego wykonanie będzie naruszało wolności i prawa człowieka i obywatela”.

Deklaracja odnośnie art. 9 ust. 3 Umowy:

„Organem sądowym wydającym nakaz jest właściwy miejscowo sąd okręgowy, a organem sądowym wykonującym nakaz właściwy miejscowo sąd okręgowy, z tym że organami właściwymi do przyjmowania nakazów wydanych przez organy innych państw członkowskich są – właściwe miejscowo – prokuratury okręgowe”.

Deklaracja odnośnie art. 10 ust. 1 Umowy:

„Organem centralnym, który może pośredniczyć w przekazywaniu właściwym polskim prokuraturom europejskich nakazów aresztowania wydanych przez organy innych państw członkowskich oraz innej korespondencji urzędowej z nimi związanej, jest Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny Rzeczypospolitej Polskiej”.

Deklaracja odnośnie art. 28 ust. 2 Umowy:

„Organem, do którego należy kierować wnioski o tranzyt oraz niezbędne dokumenty, jak również inną korespondencję urzędową dotyczącą wniosków o tranzyt, jest Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny Rzeczypospolitej Polskiej”.